

ČESKÁ REPUBLIKA

ROZSUDEK

JMÉNEM REPUBLIKY

Krajský soud v Ostravě rozhodl v senátě složeném z předsedy senátu Mgr. Jiřího Gottwalda a soudců JUDr. Daniela Spratka, Ph.D. a JUDr. Petra Hlušíka, Ph.D. ve věci

žalobce: **Sladký & Nevřiva s.r.o.**
sídlem Korunní 588/4, 120 00 Praha 2 - Vinohrady

proti
žalovanému: **Odvolací finanční ředitelství**
sídlem Masarykova 427/31, 602 00 Brno

o žalobě proti rozhodnutí žalovaného ze dne 26. 10. 2016, č. j. 45260/16/5300-22444-704601,

takto:

- I. Žaloba se **zamítá**.
- II. Žádný z účastníků **nemá** právo na náhradu nákladů řízení.

Odůvodnění:

Vymezení věci

1. Žalobce se podanou žalobou ze dne 22. 11. 2016 domáhal zrušení rozhodnutí žalovaného ze dne 26. 10. 2016, č. j. 45260/16/5300-22444-704601, kterým bylo k odvolání žalobce

Shodu s prvopisem potvrzuje

změněno rozhodnutí Finančního úřadu pro Moravskoslezský kraj - platební výměr na daň z přidané hodnoty za zdaňovací období měsíce listopadu roku 2013, ze dne 30. 11. 2015, č. j. 3175573/15/3215-50521-802633.

2. Žalobce v žalobě pouze stručně zrekapituloval důvody vedoucí žalovaného k vydání napadeného rozhodnutí. Dále uvedl, že podle svého přesvědčení učinil vše, co podle daňového řádu a zákona č. 235/2004 Sb., o dani z přidané hodnoty (dále jen „zákon o DPH“) měl učinit pro řádné doložení svých daňových povinností, stejně jako pro řádné uplatnění nároku na odpočet daně. Podle žalobce je povinností správce daně prokázat existenci takových skutečností, které vyvracejí věrohodnost, průkaznost, správnost či úplnost účetnictví, evidence či jiných záznamů. Důkazní břemeno nelze pojmát extenzivně a rozšiřovat je na prokázání jakýchkoli skutečností; k tíži daňového subjektu nemohou jít pochybení dodavatele, popř. předchozích vlastníků zboží, která se týkají zcela jiného obchodně právního vztahu.
3. Žalovaný navrhl zamítnutí žaloby. Zrekapituloval obsah správního spisu, odkázal na napadené rozhodnutí a dále uvedl, že i není vědom, že by jakkoli rozšiřoval důkazní břemeno tížící žalobce nebo že by požadoval, aby žalobce prokazoval skutečnosti týkající se jeho dodavatelů, ani nepříčital k tíži žalobce jakákoli pochybení jeho dodavatele či předchozího vlastníka zboží.

Zjištění z obsahu správních spisů

4. Ze správních spisů soud zjistil, že dne 15. 4. 2014 podal žalobce v rámci postupu správce daně k odstranění pochybností vysvětlení k pochybnostem správce daně mj. ve vztahu k dani z přidané hodnoty za zdaňovací období měsíce listopadu roku 2013. V rámci tohoto zdaňovacího období si žalobce uplatnil odpočet daně z daňového dokladu vystaveného společností TRASPASADOR s.r.o. – faktura č. 20/1/2013, datum uskutečnění zdanitelného plnění dne 18. 11. 2013; správce daně požadoval prověření, zda došlo skutečně ke zdanitelnému plnění ze strany uvedené společnosti. Správce daně dále v rámci tohoto období prověřoval uskutečnění zdanitelná plnění ze strany žalobce, přičemž v rámci dodávek pro společnost KR Bohemia Metals s. r. o. měl správce daně pochybnosti o pořízení válcovaného drátu pro tuto společnost od společnosti Wam. Správce daně zahájil u žalobce daňovou kontrolu.
5. Žalobce k dotazu správce daně prvního stupně k obchodnímu případu se společností TRASPASADOR uvedl, že si nepamatuje, jakým způsobem byl navázán obchodní kontakt, došlo k objednávce zboží, avšak netuší, zda ústně či písemně, nemůže zmapovat pohyb zboží, toto si dovezl sám. Faktura nebyla uhrazena, přepravu zboží si zajišťoval odběratel. Obdobně k obchodnímu případu s firmou KR Bohemia Metals s. r. o. uvedl, že nedokáže blíže popsat způsob navázání kontaktu, nevzpomíná si, zda byla uzavřena smlouva, nevybavuje si, od koho zboží nakoupil.
6. Dne 10. 7. 2014 bylo správci daně prvního stupně sděleno dožádaným správcem daně – Finančním úřadem pro hlavní město Prahu k daňovému subjektu TRASPASADOR s. r. o., že tato společnost sídlí na tzv. virtuální adrese, nevybírá si DS, neplatí za nájem a služby. Bylo dále zjištěno, že uvedená společnost pořizovala zboží z Polska, Slovenska a Německa a nevykazovala toto v přiznání k DPH ve zdaňovacích obdobích měsíců 9-12 roku 2013 a 1-3 roku 2014.

Shodu s prvopisem potvrzuje

7. Výzvou ze dne 5. 12. 2014 vyzval správce daně prvního stupně žalobce k prokázání nároku na odpočet DPH ve výši 1 049 160 Kč dle daňového dokladu č. 20/1/2013 – dodavatel TRASPASADOR s. r. o., dále k prokázání pořízení zboží z jiného členského státu - pořízení zboží od dodavatele Wam s. r. o. a že toto zboží bylo předmětem daně dle § 2 odst. 1 písm. c) zákona o DPH dle faktur č. 2013000135 a 2013000140 a dále, nechť prokáže uskutečnění zdanitelného plnění pro odběratele KR Bohemia Metals s. r. o. dle faktur č. 130013 a 130014. V návaznosti na tuto výzvu sdělil žalobce, že s jednatelkou společnosti TRASPASADOR s. r. o. paní N. B. započal jednání z důvodu možného prodeje autodílů této firmě, jednatelka sdělila, že má problém s prodejem hardwarového zboží, žalobce jí nabídl pomoc s prodejem. Zboží přivezl dne 18. 11. 2013 svým dopravním prostředkem. Důkazní prostředky nenavrhl. Ve vztahu ke společnosti Wam s. r. o. uvedl, že za tuto společnost vystupoval vždy pan V. S., na jeho jméno byla učiněna objednávka a bylo následně převzato zboží jednatelkou žalobce na skladě odběratele KR Bohemia Metals, s. r. o. Dle žalobce je důkazní břemeno na straně správce daně. Ani ve vztahu k tomuto obchodnímu případu důkazní prostředky žalobce nenavrhl. Následně, po seznámení s výsledky kontrolních zjištění obsažených v úředním záznamu ze dne 6. 2. 2015 žalobce navrhl k důkazu potvrzený dodací list č. 130017, potvrzené CMR č. 3983812 a dále dodací list č. 130018 a CMR č. 3983816 a dále mailovou korespondenci. Dále žalobce navrhl výslech svědka S. Podáním ze dne 30. 4. 2015 navrhl žalobce dále výslech svědka T. P., který byl v příslušných daňových obdobích zaměstnancem firmy Ekocel, tento svědek byl s jednatelkou žalobce při převzetí zboží firmou BRE Group, s. r. o. a dále pana O. Š., tento se nacházel v době přejímky zboží na skladě firmy KR Bohemia Metals s. r. o. Dne 18. 6. 2015 provedl správce daně výslech svědka V. S., který uvedl, že společnost Wam s. r. o. zastupoval na základě generální plní moci, tento organizoval obchody s žalobcem, nebyla uzavřena písemná smlouva. Pokud si u žalobce objednával pneumatiky, měl už kupce. V obdobích září až prosinec roku 2013 většinou kupovala společnost zboží od žalobce. Vykládce zboží bylo přítomen buď svědek nebo zaměstnanci skladu, faktury se předávaly buď se zbožím, nebo osobně. K fakturám č. 201300135 a č. 2013000140 nebyl schopen uvést, kde bylo zboží naloženo, kdo byl dodavatel. Co se týče hardwarového zařízení, toto zboží pořizovala společnost od žalobce; nebyly u toho písemné objednávky, k předání zboží došlo v Kuníně na skladě. Ze spisu dále vyplývá, že správce daně provedl výslech svědků P. a Š. V reakci na seznámení s výsledky kontrolních zjištění obsažených v úředním záznamu ze dne 24. 9. 2015 navrhl žalobce opakování výslechů svědků k odstranění chyb ze strany správce daně a k ověření tvrzení svědka S. o probíhající kontrole v jeho společnosti.
8. Správce daně prvního stupně seznámil žalobce dne 19. 11. 2015 se zprávou o daňové kontrole; vyplývá z ní, že podle závěrů správce daně, žalobce ve vztahu k obchodnímu případu se společností TRASPASADOR uvedl způsob navázání kontaktu s jednatelkou této společnosti, nepodložil jej však důkazními prostředky, jednatelka společnosti se nedostavovala ke správci daně. Bylo zjištěno, že společnost TRASPASADOR se fyzicky nenachází na adrese sídla, nepřebírá poštu, nehradí nájem a služby, za zdaňovací období vykazala společnost uskutečněná zdanitelná plnění v základu daně 36 713 Kč. Žalobce nepředložil přes výzvu správci daně žádné další důkazní prostředky o tom, že přijal zboží od uvedené společnosti, a to v množství a cenách dle faktury. Správce daně dospěl k závěru, že žalobce neunesl důkazní břemeno, když žalobce své tvrzení nedoložil důkazními prostředky, které by dokumentovaly skutečný pohyb zboží, nedoložil dodací

listy, předávací protokoly či jiné doklady, neuvedl jméno osoby, která mu zboží předávala. K plnění dle faktur č. 201300135 a č. 201300140 správce daně uvedl, že žalobce nepředložil důkazní prostředky k prokázání svých tvrzení. K provedeným svědeckým výpovědím doplnil, že svědek S. sice potvrdil obchody s betonářskou ocelí, neuměl však popsat blíže obchodní případy, nevěděl, kde zboží bylo naloženo, neznal dodavatele, nevěděl, kdo si zboží přebíral. Ze svědecké výpovědi svědka Š. správce daně zjistil, že skutečnosti jím uváděné jsou v rozporu s tvrzením žalobce. K obchodům se společností KR Bohemia Metals s. r. o. hodlal správce daně vyslechnout jednatelku společnosti R. S., tato se však nedostavovala k výslechu.

9. Žalobou napadeným rozhodnutím ze dne 26. 10. 2016 žalovaný změnil prvostupňové rozhodnutí, když zvýšil daň na výstupu a vlastní daňovou povinnost. Z odůvodnění napadeného rozhodnutí se podává, že žalovaný se ztotožnil s prvostupňovým správcem daně v tom, že žalobce nedoložil důkazní prostředky, kterými by prokázal sporná plnění, tedy i s přenesením důkazního břemene na žalobce.
10. Ve věci proběhlo u podepsaného soudu dne 11. 7. 2018 ústní jednání, ke kterému se žalobce bez omluvy nedostavil; soud tak jednal v jeho nepřítomnosti.

Posouzení věci krajským soudem

11. Krajský soud přezkoumal v mezích žalobních bodů (§ 75 odst. 2 s.ř.s.) napadené rozhodnutí, přičemž vycházel ze skutkového a právního stavu, který tu byl v době rozhodování žalovaného (§ 75 odst. 1 s. ř. s.) a dospěl k závěru, že žaloba není důvodná.
12. Podle krajského soudu z obsahu žaloby vyplývá, že žalobce uplatnil pouze jediný žalobní bod, směřující k otázce přenosu důkazního břemene z žalovaného na žalobce, když podle žalobce povinností správce daně je prokázat existenci takových skutečností, které vyvracejí věrohodnost, průkaznost, správnost či úplnost účetnictví, evidence, či jiných záznamů; důkazní břemeno žalobce pak nelze pojímat extenzivně a rozšiřovat je na prokázání jakýchkoli skutečností; k tíži daňového subjektu nemohou jít pochybení dodavatele, popř. předchozích vlastníků zboží, která se týkají zcela jiného obchodně právního vztahu.
13. Jak je uvedeno již v bodě [11] tohoto rozsudku, přezkoumává soud napadené rozhodnutí *v mezích žalobních bodů*; rozsahem přezkumu určeným žalobcem je soud vázán. Krajský soud tedy přezkoumal napadené rozhodnutí optikou žalobcem uplatněného žalobního bodu a dospěl k závěru, že žalobcem uplatněné námitky nejsou důvodné.
14. Zatímco daňový subjekt (v tomto případě žalobce) tíží důkazní břemeno o skutečnostech, které je povinen uvádět v daňovém tvrzení (§ 92 odst. 3 daňového řádu), správce daně má důkazní břemeno o pochybnostech o věrohodnosti, průkaznosti, správnosti či úplnosti důkazních prostředků předložených daňovým subjektem (§ 92 odst. 5 daňového řádu). Tyto pochybnosti přitom musí být natolik vážné a důvodné, že žalobcem předložené důkazy učiní nevěrohodné, neúplné, neprůkazné nebo nesprávné; je na správci daně, aby přesně specifikoval konkrétní skutečnosti, které jej k závěru o natolik vážných a důvodných pochybách vedou (srov. rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 30. 1. 2008, č. j. 2 Afs 24/2007-119). Teprve při splnění důkazní povinnosti správce daně lze na žalobce přenést ve smyslu § 92 odst. 4 daňového řádu důkazní břemeno. Krajský soud má za to, že z obsahu správních spisů zcela jednoznačně vyplývá závěr o tom, že ze strany

Shodu s prvopisem potvrzuje

správce daně byly důvody pro oprávněné pochybnosti o žalobcem předložených důkazech – daňových dokladech.

15. Ve vztahu k obchodnímu případu se společností TRASPASADOR je třeba vyzdvihnout zejména skutečnost, že sám žalobce v rámci postupu k odstranění pochybností správci daně sdělil, že si nepamatuje, jakým způsobem byl navázán obchodní kontakt, že netuší, zda obchodní kontakt byl navázán ústně či písemně, nemůže zmapovat pohyb zboží. Faktura nebyla uhrazena, přepravu zboží si zajišťoval odběratel. Obdobně k obchodnímu případu s firmou KR Bohemia Metals s. r. o. uvedl, že nedokáže blíže popsat způsob navázání kontaktu, nevzpomíná si, zda byla uzavřena smlouva, nevybavuje si, od koho zboží nakoupil. Navíc, ve vztahu ke společnosti TRASPASADOR bylo správcem daně zjištěno, že společnost je nekontaktní, společnost sídlí na tzv. virtuální adrese, nevybírá si DS, neplatí za nájem a služby. Obdobně k obchodnímu případu týkající se společnosti KR Bohemia Metals s. r. o. vyplývají ze spisů vážné pochybnosti. Bylo tedy jednoznačně na žalobci, aby poté, co byl správcem daně v souladu s § 92 odst. 4 daňového řádu vyzván k prokázání sporných skutečností, navrhl takové důkazní prostředky, jimiž by byla jeho sporná skutková tvrzení prokázána. Byť žalobní námitka nesměřuje přímo k hodnocení jednotlivých důkazů, má krajský soud za to, že správcem daně provedeným dokazováním, včetně žalobcem navržených důkazů, se žalobcova tvrzení bez pochybností prokázat nepodařilo. Žalovaný, ve shodě s prvostupňovým správcem daně, vysvětlil a odůvodnil, které skutečnosti jej vedou k závěru o neprokázání žalobcových tvrzení o přijatých, resp. uskutečněných zdanitelných plněních. Jestliže žalobce jiné relevantní důkazy nenavrhl, je třeba přisvědčit žalovanému v jeho závěru o neunesení důkazního břemene ze strany žalobce. Krajský soud uzavírá, že ze strany správce daně byly dány natolik vážné a důvodné pochyby o správnosti, úplnosti, průkaznosti a věrohodnosti žalobcem předložených důkazů, že byl zcela na místě postup dle citovaného § 92 odst. 4 daňového řádu, tedy k přenosu důkazního břemene na žalobce.

Závěr a náklady řízení

16. Krajský soud tedy žalobu důvodnou neshledal, a proto ji dle ust. § 78 odst. 7 s. ř. s. zamítl.
17. O náhradě nákladů řízení mezi účastníky bylo rozhodnuto podle § 60 odst. 1 s. ř. s., neboť žalobce v řízení úspěšný nebyl a žalovanému nad rámec jeho úřední činnosti žádné náklady nevznikly. Soud tedy výrokem II. tohoto rozsudku žádnému z účastníků právo na náhradu nákladů řízení nepřiznal.

Poučení:

Proti tomuto rozsudku lze podat kasační stížnost ve lhůtě dvou týdnů od doručení tohoto rozhodnutí k Nejvyššímu správnímu soudu.

Ostrava 11. července 2018

Mgr. Jiří Gottwald

předseda senátu

Shodu s prvopisem potvrzuje

Shodu s prvopisem potvrzuje